

mange sager kreditorerne må antages at have en sådan økonomisk fordel af skyldnerens børn. Rådet peger dog på, at det vil kunne forekomme, hvis skyldneren modtager en række – ikke almindeligt forekommende – ydelser i anledning af sine børn.

Konkursrådet bemærker, at den nuværende retstilstand i særlige tilfælde vil kunne indebære, at en skyldners økonomiske forhold vil kunne forværres, hvis et barn under skifterettens behandling af sagen om gældssanering eller i afdragsperioden uventet fraflytter skyldnerens bopæl. Det vil f.eks. kunne ske i den situation, hvor skyldnerens barn modtager en større børnepension eller lignende, der sammen med børnebidrag, børnefamilieydelse mv. overstiger udgifterne vedrørende barnet. Flytter barnet i afdragsperioden fra skyldnerens bopæl, vil skyldneren dermed opleve en nedgang i det disponible rådighedsbeløb.

Konkursrådet finder, at den nuværende retstilstand er mindre rimelig, og foreslår, at der udformes en regel, der sikrer, at børn ikke skal bidrage til afvikling af skyldnerens gæld med de ydelser, der tilgår skyldneren til sikring af barnets underhold og velfærd, f.eks. børnefamilieydelse, børnetilskud, børnebidrag og børnepension.

De udgifter, der efter Konkursrådets opfattelse bør dækkes af disse ydelser vedrørende barnet, er udgifter vedrørende pasning af barnet, udgifter til barnets særlige behov og barnets rådighedsbeløb. Kan ydelserne ikke dække de angivne udgifter, kan et beløb til dækning af den resterende del af udgifterne medtages på gældssaneringsbudgettet som en særskilt post. Er der derimod efter dækning af de angivne udgifter, fortsat en del af ydelserne tilbage til familiens disposition, bør disse ikke indgå i gældssaneringsbudgettet som en indtægt. Konkursrådet finder endvidere, at de indtægter, som barnet f.eks. har fra fritidsarbejde eller i form af renter fra indeståender på barnets bankkonti, ikke bør indgå i beregningen af nettoudgiften vedrørende barnet.

De foreslåede regler bør efter Konkursrådets opfattelse indarbejdes i den bekendtgørelse om gældssanering, som foreslås udstedt af justitsministeren, jf. pkt. 4.3.2. ovenfor.

Der henvises til betænkningen side 180 ff.

4.4.2.3. Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og agter efter en vedtagelse af lovforslaget at udstede en bekendtgørelse om gældssanering med udgangspunkt i Konkursrådets ovennævnte overvejelser og forslag, jf. også pkt. 4.3.2. ovenfor. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14 (forslag til

konkurslovens § 216, stk. 6), og bemærkningerne her til.

4.5. *Prækusivt proklama*

4.5.1. *Gældende ret*

Skyldneren skal som bilag til en begæring om gældssanering vedlægge en fortegnelse over fordringshaverne, jf. konkurslovens § 202, stk. 1. Fortegnelsen indgår i skifterettens behandling af begæringen, men der tages ikke kontakt til fordringshaverne. Først når skifteretten har indledt gældssanerings sag for skyldneren, sker der indkaldelse af fordringshaverne. Dette sker ved, at skifteretten indrykker en bekendtgørelse i Statstidende med opfordring til enhver, der har fordring eller andet krav mod skyldneren, til at anmelde deres krav til skifteretten inden 4 uger efter bekendtgørelsen. Genpart af bekendtgørelsen sendes straks til alle fordringshavere, som er eller bliver skifteretten bekendt, jf. konkurslovens § 208.

Anmeldelsesfristen er ikke prækusiv, dvs. at anmeldelse efter udløbet af fristen eller undladelse af at anmelde i det hele taget ikke bevirker, at fordringen mod skyldneren går tabt, jf. konkurslovens § 226, stk. 2, 1. pkt.

Den manglende anmeldelse har således for den enkelte fordringshaver navnlig den betydning, at vedkommende ikke får tilsendt indkaldelser til møder mv. og eventuelt heller ikke skyldnerens gældssaneringsforslag.

At gældssaneringskendelsen er bindende for den fordringshaver, som ikke har anmeldt sin fordring, indebærer, at fordringen nedsættes til den procent, som er bestemt ved kendelsen om gældssanering. Hvis den ikke anmeldte fordring har været kendt af skyldneren, gør det ingen forskel, at fordringen ikke har været anmeldt, idet der afsættes dividende til alle kendte fordringshavere, uanset om de har meldt sig under sagens behandling eller ej.

Har den ikke-anmeldte fordring ikke været opført på fortegnelsen over fordringshavere, indebærer den manglende anmeldelse den fordel for fordringshaveren (og for de fordringshavere, som har anmeldt deres fordring), at dividenden bliver højere, end tilfældet ville have været, hvis fordringen havde været anmeldt og således var indgået ved fastsættelsen af dividenden. For skyldneren indebærer det forhold, at en fordring, der ikke har været taget højde for ved fastsættelsen af dividenden, skal honoreres på samme vis som sagens øvrige fordringer, at den samlede forpligtelse øges ud over det, som har været forudsat. Er fordringen tilstrækkelig stor, vil den forøgede forpligtel-